

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicijski, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 2

V Ljubljani. v ponedeljek 4. januarja 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik
s priložo „Domoljub“ vred
velja za Ljubljano pri upravnistvu pre-
jemati:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemati za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le, če se dopoši naročnina.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji za celo leto s poštino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to priložo prejema „Slovenčev“ upravništvo.

Uredništvo in upravništvo „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Zborovanje „Katol. pol. društva“ v Ljubljani.

Včeraj dné 3. januarja imelo je „Katoliško politično društvo“ v rokodelskem domu svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo nad 70 društvenikov. Precej po dovršenem občnem zboru pa je

imelo društvo svoj shod, na katerem se je poleg društvenikov zbralo tudi družih somišljenikov in prijateljev društva, da so napolnili prostorno dvorano rokodelskega doma.

Občni zbor.

Prišel je občni zbor predsednik kanonik Klun, pozdravil navzoče ter omenil, da sta v veliko žalost cesarske rodbine in tudi avstrijskih narodov v kratkem umrla dva avstrijska nadvojvode Henrik in Žiga. Predsednik prosi, da tudi društveniki v znamenje sožalja vstanejo ter da se ta izjava sprejme v zapisnik današnjega zbora.

Društveni tajnik A. Kalan poroča na to, kako je deloval odbor „Katol. polit. društva“ v preteklem letu. Iz poročila za sedaj povzamemo, da je bilo društveno delovanje zelo raznovrstno, ker je bilo na vrsti mnogo volitev. Začetkom leta so se vršile državnozbornske volitve; pri teh se je društvo trudilo uspešno, da je katoliški slovenski narod v naši kronovini poslal v državni zbor večinoma vrle katoliške slovenske poslance, ki so vzlasti v zadnjih zborovanjih na Dunaju pokazali, da so vredni zaupanja svojih volilcev. — Pri volitvah v mestni zastop je sicer društvo vsled nečuvnega pritiska nasprotnikov ostalo v manjšini s svojimi kandidati, a v kljub temu nasilju se je ob isti priliki zbralo okrog društva lepo število vrlih mož, ki so s svojim glasovanjem pokazali svojo nezadovoljnost z dosedanjim mestnim gospodarstvom. In kako prav so ravnali, to je pokazalo vzlasti v zadnjem času stvarno presojevanje tega gospodarstva, ki zahteva odločno, da se popravi kot neresnično, ali pa da se zastop pokliče na odgovor — Število udov se je tudi to leto zdatno pomnožilo. Sploh vedno raste število društvenih prijateljev in somišljenikov, kar nam spričuje „Domoljub“, ki Slovincem pojasnjuje namen

„Katol. polit. društva“. Hvaležni Bogu in vrlim prijateljem smemo že danes naznaniti nepričakovano veselo vest, da se bo „Domoljuba“ tiskalo v novem letu — 7000, recí sedemtisó iztisov. Tako ogromnega števila iztisov ni še doživel dosedaj noben slovenski časnik. To najjasneje spričuje, da se Slovenci strinjajo z nazori in nameni lista in ob enem tudi našega društva. Skrb mora biti, da odbor po poverjenikih vse te naročnike-volilce dobi tudi kot svoje redne ude. Društvo se je vsikdar trudilo pridobiti načelom katoliške vere veljavo tudi v javnem življenju; zaradi tega je moralo od ljudij brez vere mnogo trpeti. Toda „Katoliško politično društvo“ bo vedno tako delovalo, ker je prepričano, da le na podlagi krščanskih nauk je mogoče osrečiti slovensko ljudstvo, kakor sploh vso človeško družbo.

Blagajnik Anton Klein poroča, da je tudi denarno stanje društva ugodno. Želeti bi bilo le, da bi vsi udje redno plačevali letnino ter jo blagajniku pošiljali ali sami ali pa po društvenih poverjenikih. Letnina znaša na leto 1 gld., kdor ima naročen „Domoljub“, plačuje le 20 kr. Nato se je vršila volitev novega odbora, o kateri poročamo na drugem mestu.

Društveni shod.

Zelo zanimiv je bil tudi društveni shod. Poročal je namreč državni poslanec kanonik Klun o sedanjih političnih razmerah v naši državi, vzlasti v državnem zboru. Pojasnjeval je delovanje slovenskih poslancev na Dunaju točno in prepričevalno; vsakdo je moral razvideti, da slovenski poslanci niso smeli drugače ravnati, kakor so ravnali, sicer bi bili svojemu narodu le škodovali. Najhujša napaka bi bila, ko bi se bili pridružili Mladočehom, kar se je pokazalo vzlasti pri obžalovanju vrednem govoru češkega poslanca Grégra. Jugoslovanske zveze tudi niso mogli osnovati, ker bi se za tako neznatno

LISTEK.

Ašik Kerib.

(Turška pravljica. Spisal Lermontov.)

(Dalje.)

V tem je popotnik prišel bos in nag v neko vas. Dobri ljudje so ga oblekli in nasitili, on je pa zato pel jim čudovite pesmi. Tako je potoval od vasi do vasi, od mesta do mesta in slava njegova razlegala se je povsod. Naposled prišel je v Halaf. Po navadi šel je v kavarno, prosil za saaz in jel peti. Ta čas živel je v Halafu paša, velik ljubitelj pevcev. Muogo so mu jih pripeljali, pa nobeden mu ni bil všeč. Njegovi hlapci so se že vsi upehali, begajoč po mestu. Nakrat zaslišijo, gredóč mimo kavarne, čudovit glas. Šli so v kavarno.

„Pojdi z nami k velikemu paši,“ zakričali so, „ali pa daš glavo.“

„Jaz sem prost človek iz Tiflisa,“ rekel je Ašik Kerib. „Ako hočem, pojdem, ako nočem, pa ne pojdem. Ako hočem, pojem, in to, kadar se mi dozdeva, in vaš paša ni moj gospod.“

Nič ni pomagalo, moral je z njimi k paši.

„Poj,“ rekel je paša in on je zapel. In v tej pesmi je slavil svojo drago Magul Megeri in ta pesem se je tako priljubila paši, da je pridržal pri sebi ubogega Ašik-Keriba. Obsipal ga je s srebrom in zlatom in oblačil v draga oblačila. Srečno in veselo živel je Ašik Kerib in je jako obogatel. Ali je pozabil na svojo Magul Megeri ali ne, ne vem, ali

obrok je potekel. Poslednje leto je že potekalo, ali on se še ni pripravil na odhod. Lepa Magul-Megeri je že obupavala. Ta čas odpravil se je kupec s karavano iz Tiflisa s štiridesetimi velbljodi in 80 robovi. Magul-Megeri je poklicala kupca k sebi in mu dala zlato skledo.

„Vzemi to skledo,“ rekla je, „v katerokoli mesto prideš, razstavi to skledo pred prodajalnico in razglasi. Kdor dokaže, da je moje skledi gospodar, dobi skledo in po vrhu še toliko zlata, kolikor tehta skleda.“

Odpravil se je kupec. Povsod je razstavil skledo pred prodajalnico, kakor mu je bilo naročeno, ali nikdo se ni oglasil, da je njen gospodar. Prodal je že skoro vse svoje blago in z ostankom prišel je v Halaf. Objavil je tudi tukaj po vsem mestu, kar mu je naročila Magul-Megeri. Ko je to zaslišal Ašik-Kerib, hitel je h karavani in zagledal skledo pred tifiškega kupca prodajalnico.

„To je moje,“ rekel je in zgrabil skledo z roko.

„Prav tvoje,“ reče kupec. „Poznam te, Ašik-Kerib. Hiti v Tiflis; tvoja Magul-Megeri je ukazala tebi povedati, da poteka obrok. Če se ne vrneš določeni dan, vzela bode družega.“

Obupan se je Ašik-Kerib prijel za glavo; bilo je še samo tri dni do določenega dné. Vendar se je vsel na konja, vzela seboj torbo z zlatimi denarji in oddirjal, priganjajoč brez usmiljenja konja. Nazadnje se mu je utrujen zgrudil na Arzinjanski gori, ki je mej Arzinjanom in Arzerumom. Kaj je

hotel storiti? Od Arzinjana do Tiflisa je dva meseca ježe, ali njemu sta pa ostajala samo še dva dni. „Alah vsemogoči,“ vzdihnil je, „če mi ti ne pomagaš, nemam kaj delati več na svetu.“

Hotel je skočiti z visoke skale. Kar zagleda spodaj človeka na belem konju in zasliši močen glas: „Oglan, kaj hočeš?“

„Umreti hočem,“ odgovoril je Ašik.

„Pojdi dol, če je tako, da te ubijem.“

Ašik se je nekako spustil s skale.

„Pojdi za menoj,“ rekel je osorno jezdec.

„Kako hočem teči za teboj,“ rekel je Ašik.

„Konj tvoj teče kakor veter, jaz sem pa še obložen.“

„Res je, deni breme svoje na moje sedlo in teči za menoj.“

Ašik-Kerib je zaostajal, če tudi je napenjal vse svoje sile.

„Kaj zaostajaš,“ vpraša jezdec.

„Kako naj te dohajam; tvoj konj je hitrejši od misli, ali jaz sem pa že utrujen.“

„Res je, vsedi se zadej na konja in govori resnico: Kam moraš iti?“

„Da bi le v Arzerum prišel danes,“ rekel je Ašik.

„Zamiži!“

On je zamižal.

„Sedaj odprij oči!“

Ašik gleda. Pred njim se belé zidovi in blešé arzerumski minareti.

zvezo nikdo ne menil. Državni poslanci slovenski so bili zmerni, kadar so spoznali to kot koristno, a so o pravem trenutku tudi z vso odločnostjo branili pravice in koristi slovenskega ljudstva. — Ta govor je trajal celo uro, zaradi njegove poučne zanimivosti so ga navzoči pazljivo poslušali do konca.

Dr. Gregorič je po točni utemeljitvi predlagal naslednjo soglasno sprejeto resolucijo:

„Na shodu dne 3. januarja t. l. zbrani udje „Katoliško-političnega društva“ v Ljubljani izrekajo s tem svojo zahvalo slovenskim državnim poslancem ter popolno zaupanje za njih možato in odločno postopanje v državni zbornici. — Ob enem pa odločno obsojajo nazore, katere je mladočeški državni poslanec dr. Grégr izjavil v svojem zadnjem govoru, sosebno ker je našel tá govor tudi pritrjevalni odmev v radikalnih slovenskih krogih.“

Ko je še dr. Šušteršič prav krepko priporočal to resolucijo, bila je soglasno sprejeta.

O novi trgovinski in carinski pogodbi govoril je zelo poučno in zanimivo državni poslanec vodja Povše. Omenjal je, da se bodo spremenile marsikaterne trgovinske razmere vsled novih pogodb. Pojasnil je s številkami, koliko se v naši državi izvaža in uvaža žita, živine, lesa, vina, obrtnih izdelkov itd. Po tej primeri je bilo spoznati, da po novih pogodbah, razven pri vinu, Slovenci ne bomo na škodi. Za živino, žito in les se bodo razmere zboljšale, ker bo kupčija bolj živahna in ker bo tudi cena bolj stalna, ne pa spremenljiva od semnja do semnja, kakor je bilo dosedaj, kar je bilo kupčiji v veliko škodo.

Iz tega govora bomo pozneje še več povzeli, za sedaj le omenimo, da so bili vsi navzoči govorniku prav hvaležni za to časa in razmeram primerno in poučno poročilo.

Zborovanje se je vršilo od 4. do 7. ure. Pričalo je po obilni udeležbi, po zanimivih, soglasno odobranjih poročilih, po složni volitvi, da „Katoliško-politično društvo“ prav krepko napreduje ter boče z vedno večjim uspehom delovati v duševni in gmotni prospeh slovenskega naroda.

Podlaga našemu društvu je tako obširna, da vsak Slovenec najde na tej podlagi dovolj polja za svoje delovanje, bodisi v verskem, narodnem ali gospodarskem oziru.

Zato je želeli, da se Slovenci prave volje vedno tesneje oklepajo našega društva ali enakih katoliško-političnih društev. Dela je za vsakega dovolj, torej: Kdor zna bolje, široko mu polje!

Katoliško vseučilišče.

IV.

Velikokrat smo se že poganjali Slovenci za domače vseučilišče, ki naj bi bilo središče narodnega življenja, in kjer naj bi se kristalizovalo vse naše duševno delo. Že leta 1787. so deželni stanovi kranjski prosili vlado za napravo filozofske fakultete, pa njih prošnja ni bila uslišana. Francozi, ki so

„Kriv sem, aga,“ reče Ašik; „zmotil sem se, hotel sem reči, da moram v Kars.“

„Tako!“ reče jezdec, „opominjal sem te, da govori resnico. Zopet zamiži!“

„Sedaj pa odprij oči!“

Ašik sebi ni verjel, da je to Kars. Pal je na kolena in rekel: „Kriv, aga, trikrat kriv je tvoj sluga Ašik Kerib. Pa saj sam veš, če človek začne lagati zjutraj, mora lagati do večera. V resnici moram v Tiflis.“

„Kak nevernik si,“ reče srdito jezdec. „Pa kaj se hoče. Odpuščam ti! Zamiži!“

„Sedaj pa odprij oči!“ reče čez neke minut. Ašik je zaukal od veselja, kajti bila sta pred tifiškimi vrati. Iskreno se zahvali Ašik Kerib, vzame torbo s konja, potem pa še reče jezdecu: „Aga, tvoja dobrota je res velika, toda stori mi še večjo. Ko bi pripovedoval, da sem jeden dan prišel iz Arzinjana v Tiflis, nikdo bi mi ne verjel. Daj mi kak dokaz!“

„Prikloni se,“ reče jezdec in se zasmije; „poberi pest prsti izpod konjskega kopita in deni jo v prsni žep. Ako ne bodo verjeli tvojih besed, ukaži pripeljati žensko, katera že sedem let ne vidi, in namaži jej oči s to prstjo, pa bode spregledala. Ašik je pobral pest zemlje izpod konjskega kopita. Ko je vzdignil glavo, sta že bila jezdec in konj zginita. Sedaj se je prepričal v srcu, da njegov pokrovitelj ni bil nikdo drugi, kakor sveti Haderihjaz (sv. Jurij).

(Konec sledi.)

sicer malo časa gospodarili po naših krajih, pa dokaj koristnega napravili, zasnovali so visoko šolo v Ljubljani leta 1812. Prvi kancelar je bil naš nepozabni Matevž Ravnikar. Tudi ta je v teku let preminil. V burnem letu 1848. je slovensko vseučiliško vprašanje zopet stopilo na površje, in od tedaj je bilo čuti večkrat glas, zahtevajoč domačo visoko šolo.

Tako je leta 1871. pokojni dr. Costa v zbornici poslancev priporočal napravo juridične in filozofske fakultete v Ljubljani. Vsi poskusi so se ponesrečili zaradi težav, ki jih je napravljala deloma stvar sama, deloma pa vlada. Slovenci osamljeni nismo bili toliko močni, da bi premagali vse zapreke in si ustanovili svoje vseučilišče. Z velikim navdušenjem so zato pozdravili ustanovitev zagrebške univerze. Obetala je biti narodna in katoliška. Saj je bil njen glavni ustanovnik cerkveni vladika, Jos. Strossmayer. — Nekdo izmed slovenskih poslancev, ki so bili prisotni pri slavnostni otvoritvi, je pozdravljal hrvatsko vseučilišče „kot zvezdo, katera bode svetila tudi nam Slovencem“. — Osoda pa je naredila velik križ čez vse upe in naklepe. In naše razumnštvo moralo je, kakor doslej, zatekati se k motnemu viru liberalnih vseučilišč. In kakšne nade nam more vzbujati sedanjost? Komaj je verjetno, da bi dobili v bližnji prihodnosti domače vseučilišče. In ako bi hoteli imeti še katoliško, kakoršno moramo zahtevati, izgine verjetnost popolnoma.

Kaj je tedaj primernejše in boljše, kakor da se pridružimo Slovenci drugim katoličanom avstrijskim in v zvezi z njimi ustanovimo katoliško vseučilišče? Saj bi nam bilo porok, da se bodo ondi ozirali na naše verske in narodne težnje, krščanska vera tirja in daje pravico, komur gre. Ohranilo nam bode dragoceni zaklad svete vere, pa podpiralo naš narodni razvoj.

To misel: z združenimi močmi vseh avstrijskih ljudstev, ustanoviti katoliško vseučilišče, sprožili so že leta 1855. avstrijski škofje. — Toda sklep se ni mogel izvršiti zaradi različnih ovir. Leta 1884. pa se je osnovalo v Solnogradu društvo z namenom, idejo katoliškega vseučilišča po moči podpirati in razširjati. Sveti oče Leon XIII. so v posebnem pismu z dne 4. marca 1885 podjetje imenovali „jako koristno in za naše čase primerno“, ter mu podelili svoj sveti blagoslov. Svojemu najvišjemu pastirju pridružili so se mnogi škofje avstrijski, izdajajoč priporočilna pisma in pospešujoč koristno društvo po svojih škofijah. — Na čelo podjetja je stopil ranjki knez nadškof solnograški Frančišek Albert Eder in po njegovi smrti sedanji nadvladika Janez Ev. Haller.

Mesto Solnograd naj bi bil kraj, kjer se bode dvignilo poslopje posvečeno veri in vědi. — Izbralo se je to mesto deloma zato, ker je že bilo ondi vseučilišče do leta 1620, deloma vsled posebnih zaslug, ki si jih je pridobilo za probujenje katoliške zavesti.

Prelepa lega solnograškega mesta sredi avstrijskih dežel, stara škofovska stolica, tla posvečena s krvjo neštevilnih mučnikov, pa zgodovinski spomini tudi nam omiljujejo ta kraj. Saj je od tamkaj prišel prvi nadškof sveti Rupert sam v naše pokrajine oznanovat zveličavni Kristusov nauk in so za njim pod škofoma Virgilijem in Arnom zapored prihajali misijonarji med naše paganske pradede.

O njihovi delavnosti pričajo stari slovstveni spomeniki, pričajo mnoge cerkve po naših gričih. Zato tista vez, ki nas bode sedaj združila, ne bode nova, temveč bode le obnovenje one stare prijateljske vezi, ki je združevala Slovence ob Savi in Dravi s solnograško vladikovino.

Živahno gibanje se je pričelo po avstrijskih deželah v prospešitev tega velevažnega podjetja. Zlasti lauski katoliški shod je zdramil duhove iz spanja. Le pri nas v Sloveniji je še vse tiho in mrtvo. Zatopljeni v domače prepire se ne povzdignemo nad vsakdanje težnje in skrbi, ne obrnemo svoje pozornosti na predmet, ležeč izvan našega obzorja, naj je tudi še tako važen in nam samim prekoristen.

Katoliška ideja stopa vedno živeje na dan. Politiške stranke se organizujejo po verskih načelih; ločitev duhov za ali zoper Kristusa se je pričela, se vedno bolj širi in bode v kot potisnila druga vprašanja.

Katoliška ideja pa je vzvišena nad narodnimi interesi, ker je njena podlaga ali njen substrat samo katoliška vera, in zato more ustreči težnjam in željam vseh narodov, deleč vsakemu od svoje obilnosti. „Et de plenitudine eius omnes acceperunt.“

Novo vseučilišče bode najboljši zastopnik katoliške ideje. Podpirajmo torej njegovo ustanovitev, vedno imajoč pred očmi oni veliki boj, ki se sedaj bije za versko resnico in proti njej.

Boreč se za narodnost, bojujmo najprej boj za sv. vero; z vero je vedno zajamčena narodna enakopravnost.

Tu veljajo besede Kristusove: „Iščite najprej božjega kraljestva in kar je njegovega, vse drugo vam bode privrženo.“ — Položimo tudi mi svoj vinar na skupen žrtvenik svete cerkve in pomagajmo po svojih močeh, da se ustanovi zopet trdnjava, ki bode branila dragoceni zaklad svete vere in domoljubja. Žarek prave krščanske omike nam bode zašilil od tamkaj, odkoder je prišla k nam luč svete vere!

Toliko v odgovor „Slov. Naroda“ dopisniku iz Maribora, kateremu še to povemo, da se je to vprašanje sprožilo med gg. bogoslovci brez migljeja od zgoraj. Dalje pa se z njim ne bomo prepirali.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. januarja.

Notranje dežele.

Osobne premembe. Nemške liberalce silno jezi, da konservativci zahtevajo, naj bi se jim tudi dovolila v osebnem oziru kaka koncesija. Vsi razjarjeni so, ker se je raznesla vest, da prof. Šuklje postane sekcijski načelnik v učnem ministerstvu. S tem bi se še zadovoljili, da se gospodu Šukljeju dá kaka druga državna služba, pri kateri ne bi imel toliko vpliva na vnanjo politiko. Mi seveda ne vemo, ali je kaj resnice na tem. Levica bode seveda napela vse moči, da bi preprečila to imenovanje.

Poljaki. „Przegľad“ vé povedati, da bode Bilinski takoj odložil mandat, ko prevzame predsedništvo generalnega ravnateljstva drž. železnic. Ta list zahteva, da bi v vsakem ministerstvu bil vsaj eden sekcijski načelnik Poljak in še nekaj svetnikov in tajnikov. To gre Poljakom po njih parlamentarnem vplivu. Poljski klub pa mora gledati, da bode v njem vedno dovolj sposobnih ljudi za višje državne službe.

Rusini in Mladočehi. Mi smo te dni omenili, da se rusinski poslanec Teliševski pogaja z Mladočehi, da bi vzajemno postopali v državnem zboru. Mi smo to vest posneli po nekem dunajskem listu. Teliševski je pa poslal popravek dotičnemu listu, v katerem pravi, da na to še nikdar mislil ni.

Rusini. Te dni je bil rusinski shod v Turki, na katerem je poslanec Teliševski hudo grajal vladno politiko. Rekel je, da rusinski narod nema ničesa pričakovati od Tasffejeve vlade. Sklenilo se je, da se skliče shod vseh treh rusinskih strank, Starorusinov, Mladorusinov in pa radikalcev. Shod se je tudi izrekel za razdelitev deželnega šolskega sveta. Poslednja zahteva je pač opravljena. Če se je Nemcem na Češkem dal poseben oddelek deželnega šolskega sveta, zakaj bi se Rusinom ne. Upanja pač ni mnogo, da bi Rusini to dosegli. Poljaki se bodo na vso moč upirali in baš sedaj imajo silen vpliv. Desnica in levica računata z njimi in se zatorej bojuje zamere. Zjedinjenje vseh rusinskih strank bi pa vsekakor izmelo ta pomen, da bi Rusini pri raznih volitvah lažje dosegli kak uspeh.

Ogersko. Grof Szapary je pri vsprejemu vladne stranke naglašal, kako je opozicija teptala parlamentarizem, in se nadeja, da bode narod pri volitvah ostro obsodil tako postopanje. Kot najvažnejši uspeh parlamentarnega delovanja je označil to, da so se vsprejele trgovske pogodbe in se je v državnem gospodarstvu napravilo ravnotežje. Ministerski predsednik je hudo obsojal zmerno opozicijo, ki je zgubila zaupanje v samo sebe in se je jela pajdašiti s Košutovci. Naloga bodočega državnega zbora bode preustrojitev državne uprave in pa prememba zborničnega reda, da opozicija ne bode mogla več tako stvari zavlačevati. — Poročila ogerskih listov zagotavljajo, da razmere za vladno stranko ne stojé slabo. Celó vodja zmerne opozicije, Apponyi, je že priznal, da bode v novi zbornici njegova stranka še vedno v opoziciji, to je, da ne pričakuje večine.

Vnanje države.

Rusija. Veliki knez Sergej Aleksandrovič ni posebno priljubljen v Moskvi in se zatorej že govori, da bode v kratkem odstopil od generalnega gubernatorstva. Car sam se je bajó prepričal, da njegov brat ni za to važno mesto. Naslednik velikega kneza Sergeja bode bajó grof Peter Suvalov, ki že mnogo let zastopa Rusijo v Berlinu in je v nemški prestolnici jako priljubljen. Suvalov je, kakor se misli, za generalnega gubernatorja jako sposoben mož.

Italija. V Italiji se stranke reorganizujejo, Mej zmerno opozicijo in skrajno levico se je doseglo nekako sporazumljenje. Namen temu približanju bode seveda, vredi sedanjo vlado. Skoro vsi člani nove zjedinjene opozicije, zlasti pa njene vodje, so bili nekaj jako navdušeni republikanci. Sedaj so pa osnovali opozicijsko stranko na

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. januarja.

(Presvetli cesar) je z odlokom z dne 25. dec. blagovolil potrditi, da se tudi v tekočem letu poberajo za minolo leto določene priklade v pokritje deželnih potreb, dokler deželni zbor drugače ne ukrene.

(Katoliško politično društvo) v Ljubljani je imelo včeraj popoldne jako dobro obiskan občni zbor, o katerem poročamo na prvem mestu. Tu le omenimo, da je med posameznimi nasveti predsednik kanonik Klun predlagal, da se deželni glavar kranjski, gospod Oton Detela, izvoli prvim častnim članom „Kat. pol. društva.“ Med glasnimi živio-klici omenja predlagatelj, da je bilo z imenovanjem g. O. Detela za deželnega glavarja počaščeno in posebno razveseljeno tudi „Kat. pol. društvo,“ ker si je ravno novi deželni glavar kot prvi podpredsednik pridobil mnogo neminljivih zaslug. Predlog je z živahnim odobravanjem soglasno sprejet. Nato se je vršila volitev novega odbora. Ker so nekateri dosednji odborniki naznanili, da zaradi raznih opravil ne morejo zopet vsprejeti izvolitve v odbor, bili so soglasno izvoljeni ti-le gg.: Dr. Vinko Gregorič, Andrej Kalan, Karol Klun, Ivan Peterca, Karol Polak, Fran Povše, Ludovik Ravnikar, dr. Ivan Sušteršič, Ignacij Žitnik, vsi biva-joči v Ljubljani, in Anton Belec v Št. Vidu nad Ljubljano; kot namestnika sta bila izvoljena gg. dr. Ivan Janežič in Fran Peterca. Za pregledovalca računov sta bila zopet določena gg. L. Gestrin in Jos Pichler.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca decembra 1891 vložilo je 475 strank v mestno hranilnico ljubljansko 216 273 gld., vzdignilo pa 253 strank 134.178 gld. 31 kr.

(Ljubljanski mestni šolski svet) je zaradi ošpic in hripe sklenil, da se na vseh javnih in privatnih ljudskih šolah ljubljanskih božične počitnice podaljšajo do vstetega 17. t. m.

(Delavski nemiri.) Iz Zagorja se nam piše: Minolo soboto je 1/4 11. uro dopoldne prišlo do 400 rudarjev praznično oblečenih iz Trbovelj čez hrib v Zagorje. V vrstah po štirje in štirje so šli skozi Toplico v tri četrt ure od Zagorja oddaljeni Kisovec. Tu so zagorske rudarje po telefonu poklicali iz jam ter jim zapretili, da ne smejo preje na delo, dokler se ne izvršijo vsi sklepi shoda v Gradu. Potem gredó nazaj v Toplico in steklarjem ustavijo delo, isto storé v topilnici cinka. Ko so povsod prisilili delavce, da ustavijo delo, šli so v tropah po 30 in 40 zopet čez hrib nazaj v Trbovlje. Popoldne ob pol 5. uri sta se s poštnim vlakom pripeljali dve kompaniji vojakov, jedna je ostala na Toplici, druga je odrinila v Trbovlje. Včeraj ob 1. uri po noči se je odpeljal v Trbovlje cel bataljon domačega pešpolka.

(Slovensko gledališče.) Sinoči se je predstavljala burka v štirih slikah „P o j d i m o n a D u n a j“, katero je poleg francoskega za slovensko gledališče priredil J. Ogrinec. Igralci so v obče igrali prav dobro in živo, nekatere epizode morda preživo in pretirano, kar pa sicer ni bilo na škodo tej harlekinadi, ki bi bila umestnejša na predpustni torek. posebno pa sta ugajala g. Borštnik kot Krtavec in g. Sršen kot Žulec z značajnima naskokoma. G. Urbančič ne bi bil slaba moč, da govori razločneje. G. Perdan je kot Brus pel nekaj več ali manj osoljenih kupletov.

(Iz Radovljice) se nam poroča: Kakor ste že omenili, je zadnji dan starega leta dobilo 16 ubožnih šolarjev vso zimsko obleko iz ustanove velike dobrotnice našega mesta, blag. gospe J. Kočvarjeve v Krškem. — Novega leta zvečer se je zadušil štiri mesece star otrok železniškega delavca A. Ankeleca. Mati je otroka samega pustila v sobi poleg razbe-ljene železne peči. Unela se je obleka in mati je našla otroka v dimu vsega ožganega. — Mestni svet je sklenil v zadnji svoji seji, da bode iz zdravstvenih ozirav premestil dosedanje klavnico na primernejši prostor. V ta namen je dovolil 25% doka-lade na davke. — V poletnem času je tukaj veliko pomanjkanje stanovanj. Zato bode tukajšnja Thur-nova graščina zidala na pomlad več stanovanj. V mestnem zboru se je tudi sprožila misel, da bi se preložila cesta na zapadni strani mesta zaradi velikega ovinka in nevarnega klanca, kjer se je že večkrat pripetila nesreča. S tem bi se pridobilo dovolj primerne prostora. Načrt je že narejen. Sploh se

je v zadnjem času mnogo storilo za lepšavo in snažnost mesta in čudimo se listkarju radikalnega dnevnika, kako je pred nedavnim časom mogel pi-sati o črepinjah in lužah po naših ulicah. Menda se mu je sanjalo! — Naša posojilnica prav dobro napreduje in si je pridobila splošno zaupanje. Vloge sprejema po 4 1/4 %, posojila na hipoteke daje po 5 1/2 %, na menjice po 6 %.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Cerkljah na Gorenjskem bo zborovala dne 6. t. m., to je, sv. Treh Kraljev dan, ob 3. uri popoldne. Zvečer bode tombola s prosto zabavo. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Občinske volitve na Koroškem) Poroča se nam: Kakor sem vam svoječasno poročal, ovrgla je visoka deželna vlada v Celoveu občinske volitve v Kotmari Vasi, kjer so zmagali v dveh volilnih razredih našinci. Nova volitev vršila se bode dne 7. t. m. Da zviti nasprotniki ne rabijo posebnih „manipulacij“ in da se pri volitvi vse v redu vrši, zmagala bode slovenska stranka. — V občini „Wernberg“ (župnije: Skočidol, Domačale in Št. Jurij na Strmcu) zmagali so to pot še nasprot-niki pod vodstvom „paše“ Oraša, ki se je, vsled terorizma, za sedaj še obdržal na županskem stolu; upamo, da zadnjikrat. Nasprotniki imajo svojo zmago zahvaliti le needinosti in veliki malomarnosti slo-venskih volilcev. Zmagali so nasprotniki v prvem volilnem razredu za 5, v drugem za 4, v tretjem za 15 glasov. A posrečilo se je vendar, pet poštenih mož spraviti v občinski odbor. — Pod Goró v v Rožni dolini priborila se je slovenska večina, a na nekak čuden način ostal je stari liberalni župan. — V Bekštanju v zgornji Rožni dolini izvoljen je zopet stari nemškutarski odbor in to le po goro-stasni malomarnosti in zaspanosti tamošnjih „rodo-ljubov“, ki se niti ganili neso, da bi nasprotniku vzeli važno postojanko! Tako je prišlo v tretjem vo-lilnem razredu bojda samo kakih 10 nemčurjev k volitvi, od slovenske strani pa nihče!! Kje so ostali naši? Brez mnovega truda dala bi se pridobiti si-jajna zmaga — a „vrli“ tamošnji „narodnjaki“ so jo moško zaspali! — Isto zgodilo se je tudi na Zili, kjer je slovenska stranka jedino le po ne-marnosti merodajnih oseb propala za 1 ali 2 gla-sova. — Ravno isto poroča se nam iz Rude v Podjurski dolini. Srce krvavi človeku, ko vidi, kako se na jedni strani boré z velikimi, skoro nadčlove-škimi napor, da bi se otresli nemškutarskega jarma, a na drugi strani jedino le po nebriznosti pokli-canih oseb, ne da bi se ganili, gledajo, kako kruti nasprotnik brez truda pridobiva si moči! Kdaj bode tej malomarnosti konec?

(Jezičnik.) Knjiga Slovenska v XIX. veku. E. Spisal Jos. Mar n. XXIX. Leto. — V Ljubljani. Natisnila in založila R. Miličeva tiskarna 1891. Cena zvezku 60 kr., po pošti 65 kr. — Za danes prija-teljem slovenskega slovstva le naznanimo to zname-nito književno novost ter priporočamo, da si urno nabavijo novi „Jezičnik“, ker ga je le nekaj malo zvezkov na prodajo. — V tem zvezku naš neumorno delavni slovstveni veljak profesor in kanonik Josip Mar n opiše šest slovenskih slovstvenikov: J. Na-vratila, Andreja Praprotnika, Mateja Močnika, Jos. Levičnika, Ivana Tomšiča, Franca Cegnarja, ki so večinoma slovenski narodni učitelji, zato se letošnji „Jezičnik“ poklanja narodnim učiteljem slovenskim, kakor omenja pisatelj v predgovoru. — O vsebini in ceni knjige izpregovorimo obširnejše pozneje.

(Č. g. Anton Gabron.) mnogozaslužni provizor v Štebn v Podjurski dolini na Koroškem, dobil je župnijo Skočidol blizu Beljaka. Izvestno se tega od vsega srca veselé vsi koroški Slovenci, kajti prišel je pravi mož, vnet dušni pastir in blag domo-ljub na pravo mesto. Srčno čestitamo!

(Nova slovenska posojilnica na Koroškem.) Nameravana slovenska posojilnica v Ziljski Bi-stricti na Koroškem je sedaj že osigurjena in od-poslala se je deželnemu sodišču že prošnja za regi-striranje imenovanega denarnega zavoda! Slava vsem rodoljubom, ki so omovali to trinajsto slovensko posojilnico na Koroškem, ki je prva v Ziljski dolini in zató za našo narodno stvar neprecenljive važnosti! Da ta mlada sodružica, koroških posojilnic prav vrlo prospava in cvéte, — v to pomozí Bog!

Raznoterosti.

— Češke trgovce pozivlja „Hlas Naroda“, naj založé v Celju trgovino z železnino, koja je do-slej v nemških rokah Kapital 6000—10.000 gld. bi zadoščal; češkemu trgovstvu nudi se torej pri

strogo monarhističnih načelih. Vladni listi to imenujejo zmago monarhistične ideje. Sicer pa novi stranki ne pripisujejo posebnega pomena in mislijo, da se može, kakor so Crispi, Zanardelli in Brin, ne bodo mogli sporazumeti v opoziciji, kakor se niso mogli, ko so bili ministri. Sevéda pri tem pozabljajo, da je složno postopanje v opoziciji nekako lažje, nego pa na vladni strani. V več državah se opazuje, da se v opoziciji dobro sporazumejo po nazorih čisto različni elementi, ko pa se jim izroči vladno krmilo, razbi-se vsa stranka. To je uzrok vednim mini-sterskim krizam na Francoskem.

Belgija. Pri novoletnem vsprejemu je kralj belgijski proti predsedniku zbornice naglašal, da je potreba razširiti volilno pravico in pa premeniti ne-katere določbe ustave. Ravno tako so pa tudi po-trebne narodnogospodarske reforme, s katerimi se bode moral baviti parlament.

Anglija. Angleški listi ugibljejo, kdo bode veleposlanik v Carigradu. Imenujejo se tri osebe. Prvi je Sir Henry Drummond Wolff. Ta mož že dobro pozna orijent. Bil je nekaj časa angleški ko-misar v orijentu, potem se je s turško vlado v Ca-rigradu pogajal zaradi Egipta. Iz Carigrada je prišel za angleškega komisarja v Kajiro. Zadnji čas je pa poslanik v Teheranu. Ko je dobil poslednje mesto, opažala se je v ruskih listih velika nevolja, češ, da njegovo imenovanje kaže, da hoče Anglija izpod-riniti ruski vpliv v Perziji. V Teheranu je priboril marsikak vepeh, zlasti v trgovskih zadevah. Drugi kandidat Baring je pa sedaj diplomatski agent in generalni konzul v Egiptu. Tretji kandidat je lord Randolph Churchill, ki bi rad zamenil parlamentarno delovanje z diplomatskim.

Kitaj. Vstaje se poslednji čas na Kitajskem ponavljajo, ne da bi vedeli, kaj je temu krivo. Po-slednja poročila vedo povedati o novi vstaji v se-vernih pokrajinah. Vstaši ropajo, moré zlasti vele-posestnike in požigajo templje. Mej vstaši je baje posebno mnogo kmetskih delavcev. Iz tega se dá sklepati, da so povod vstaji narodnogospodarske zadeve. Odposlali so konjike proti vstašem. Vedno ponavljajoče se vstaje kažejo, da je v državi mar-sikaj gnilega in bode trebalo večjih reform.

Izvirni dopisi.

Iz Vipave 2. januarja. Po dolgi, rekel bi, tudi nekoliko zanikerni neodločnosti naših domoljubov, smo prišli pri nas vendar edenkrat do neke toli nam potrebne edinosti. Zbrali smo se v častnem številu na občnem čitalniškem zboru ter smo se zedinili za te-le gg. odbornike. Predsednikom je bil imenovan g. Dr. Josip Kenda, občečislani zdravnik in podpredsednikom veleč. g. Matija Erjavec, naš dekan; blagajnikom, g. Ivan Zupan, kapelan; taj-nikom, g. Hrabroslav Jamšek, sodnijski uradnik. Odbrali smo si dalje še g. Ivana Nosana, tukajšnjega c. kr. sodnika, gg. Silvestra Radoslava in Može-ta Ivana, oba trgovca v Vipavi. Upamo, da bodo ti gg. pripomogli vsaj nekoliko čitalnici k oni veljavi, katero je vživala nekda. Naročili smo se na 21 ča-sopisov domačih in tujih. Za slehernega dovolj, da more vsestransko in tudi nepristransko opazovati in soditi o zamotanem domačem in tujem položaju! — Živo srebro še vedno iščemo, a neče ga biti. Po-voden, ki redno prinaša kake kapljice srebra izpod izvotljenega Nanosa, vzbuja v nas vedno novo upanje. Naj še dostavim, da smo imeli pri nas nekaj časa prav krasno, skoro spomladansko vreme. Dasi smo v poznem letnem času, vendar so po nekod razve-seljevale ob praznikih prijatelje cvetic lepo razcvetene vrtnice na prostem. Menda jedini ostanki blaženega nekdanjega raja!

Iz Dovjega, 1. januarja. Čudni in nerazumni so nekateri ljudje. Iz same svojeglavosti ne odjenjajo. še so si kaj vtepli v glavo, dasiravno uvidijo svojo zmoto in še škodo po vrhu. Tudi v naši občini imamo tacega svojeglavneža A. V., ki je sebi in svojim soobčanom napravil mnogo stroškov. Že pred 15 ali 16 leti je bila pri nas gozdna razdelitev. A. V. je začel takoj v začetku nagajati in nasprotovati naši občini ter je dobil na svojo stran tudi nekaj drugih posestnikov. Ti so se uprli, da neso hoteli delati tlake pri razdeljevanju in tudi ne stroškov plačati zemljemercu. Občina seveda jih je morala tožiti za stroške. A. V. pa je med tem vedno pravil ljudem, da so brezpametni, kar so plačali, tako da ljudje sami neso vedeli, pri čem so, ker mnogi so mu več ali manj verjeli. Še le sedaj je konec pravde, katero je zgubil A. V. Ta pravda je pa dražja, ka-kor je vredno zemljišče, katero je dobil. Tudi drugi sedaj vihajo ušesa, ko jim je treba plačevati. Zato pa naj si zapomnijo ljudje, da pravde so vedno naj-nevarnejša stvar za kmeta. Ogibljeje pa naj se tudi ljudi, ki se pravdajo za vsako stvar in ne poznajo Gospodovega dne. To bodi mnogim soobčanom našim kot voščilo za novo leto od soobčana.

lika, ustrezati ne samo bratskemu narodu, temveč i sebi osigurati trajno in lepo eksistenco. List ko-
nečno izraža nadejo, da se uresniči podjetje.

— Potovanje na konju okrog zemlje. Amerikaneec Gisbert Waescher je stavil, da pride v petsto dneh na konju okrog zemlje. Dne 1. febru-
varija odjezdil bode iz Chicaga v Novi York, od tod se pelje na ladiji v Havre, od koder bode jezdil preko Pariza, Berlina, Moskve, skozi Sibirijo in za-
padni Kitaj v Peking. Iz Kitaja se popelje po morju v San Francisco, od koder bode jezdil ob železnici v Chicago, kamor pride v juliju 1893. leta.

— Pes in mačka. V nekem župnišču blizu Berna v Švici so se hoteli znebiti stare mačke. Dali so jo nekemu dečku, da jo je nesel v vreči v vodo. Domač pes je to videl. Ko je deček vrgel mačko v vodo, skočil je po njo, prinesel vrečo na suho, raz-
trgal jo in mačko osvobodil in rešil je življenje. Razume se, da so potem mačko pomilostili.

— „Slovansko obozrenje“ imenoval se bode novi mesečnik, kateri bode začel izdajati An-
ton Semenovič Budilovič, profesor varšavskega vse-
učilišča. Kakor že naslov pové, bavi se bode list, ki bode izhajal na 8—10 polah na mesec, s slovan-
skimi stvarmi, slovanskim slovstvom, narodopisjem, zgodovino in politiko. Prinašal bode dopise iz raz-
nih slovanskih krajev, pa tudi ruske prevode raznih slovanskih leposlovnih del. List bode veljal za av-
strijske naročnike 10 gld. Naroči se lahko pri izda-
jatelju-vredniku prof. A. C. Budiloviču v Varšavi, pa tudi v slovanski knjigarni g. Rozkošny-ja v Lip-
siji, pri Ed. Valečki v Pragi in G. Szekelskem na Dunaju in L. Hartmanu v Zagrebu.

— Draginske priklade. Govori se, da boče vlada dovoliti 120 gld. draginske priklade niž-
jim uradnikom v mestih, ki imajo nad 40.000 pre-
bivalcev. Mi nikakor tega določila ne odobravamo, kajti draginja se ne ravna po številu prebivalstva. Vsekako bi se za to morala poiskati drugačna podlaga.

Telegrami.

Budimpešta, 4. januarija. Ministerski predsednik naznani v zbornici, da bode jutri cesar zaključil državni zbor. Predsednik Pechy govori sklepni govor.

Bruselj, 4. januarija. Neznani hudo-
delci so danes dopoldne županovo hišo z dinamitom raztretili. Tri osebe, ki so bile ravno v hiši, so mrtve.

London, 4. januarija. Iz Wellingtona v Avstraliji se poroča, da je v Mastertonu bilo pri neki ženitnini zastrupljenih 30 oseb. Več gostov je umrlo. — V južnem Walesu je do 80.000 rudarjev ustavilo delo.

Novi Jork, 3. januarija. Na reki Ka-
neji v Kolumbiji je ponesrečil neki parnik; 40 oseb je utonilo.

Tuči.

1. januarija.

Pri **Matiču**: Holzer, Heschkowitz, Berner, trgovci, z Dunaja. — Braune, lekarnar, iz Kočevja. — Rodbina pl. Vestenegg iz Novega Mesta. — Terpotič, tehnik, iz Trbovelj. — dr. Treo, odvetniški kandidat, iz Celja.

Pri **Soni**: Mellitzer, trgovec, in Schmid, zasebnik, iz Gradca. Verhovc, profesor, iz Novega Mesta. — Galle, jedno-
letni prostovoljec, iz Bistre. — Magnis, dijak, iz Trsta. — Byameel iz Celja. — Pollak, trgovec, iz Budimpešte. — Rieo, zasebnik, iz Benetk.

Pri **avstrijskem caru**: Volf, potovalec, z Reke. — Katarina in Herman Lenassi iz Trsta.

Umrli so:

30. decembra. Frančiška Jelovšek, zasebnica, 83 let, Vegove ulice 10, marasmus.

31. decembra. Ivana Vidmar, kajzarjeva hči, 1½ leta, Črna Vas 30, bronchitis. — Jožef Furlan, kajzarjev sin, 5½ leta,

sv. Petra cesta 51, bronchitis. — Jožefa Herbst, zasebnica, 85 let, Dunajska cesta 10, marasmus. — Neža Golob, dekla, 60 let, Kravja dolina 11, marasmus. — Janez Izano, mestni stražnik v pokoju, 80 let, Židovska steza 4. — Ema Richter, paznikova hči, 6 let, Hrenove ulice 13, croup.

V bolnišnici:

29. decembra. Terezija Erjavec, gostija 60 let, plućnica.
30. decembra. Magdalena Padar, gostija, 76 let, pneu-
monia.

Vremensko sporočilo.

Dan	Ca.	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	termomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	733.2	3.0	brezv.	oblačno	
2. u. pop.	734.9	4.6	sl. svzh.		0.00
9. u. zveč.	738.8	—0.6	"	jasno	
7. u. jut.	739.7	—0.8	sl. vzh.	oblačno	
3. u. pop.	737.0	2.0	"	jasno	0.00
9. u. zveč.	736.1	—2.6	"	"	

Brednja temperatura obeh dni 2-3° in -0.5°, oziroma za 5-2° in 2-4° pod normalom.

Zahvala in potrdilo.

Prisrčna zahvala bode izrečena vsem, kateri so v prvi sili priskočili na pomoč nesrečnim pogorelcem v Rakitniku. Solze so se utrinjale revežem, katerim sem delil znamenite darove 23. decembra, tako, da so imeli lepo pripomoč v rokah že za božične praz-
nike. Vesel spomin na velikosrčne dobrotnike jim je lajšal spomin na nesrečo.

Poslali so mi dozdaj darove sledeči p. n. gospodje:

Prezvišeni knezoškof ljubljanski	100 gld.	— kr.
Preblag. g. Franc Kalister iz Trsta	300	" — "
Prečast. g. kanonik Jos. Marn	5	" — "
" Matija Jeriba iz Škofje		
Loke	5	" — "
Čast. g. Simon Zupan iz Škofje Loke	5	" — "
G. Jos. Bernard (Šupevec) iz Ljub- ljane	10	" — "
Čast. g. Jožef Jereb, župnik, iz Ljubljane	4	" — "
Preč. g. dekan dr. Jurij Sterbenec	10	" — "
" Ant. Mežparec	10	" — "
" prošt Peter Urh	5	" — "
G. Fr. Dekleva v Slavini soli, moke, stare in nove obleke in	5	" — "
Čast. g. Baltazar Bartol z Bernikov	5	" — "
" Fr. Schweiger z Radovice	5	" — "
" Janez Možina iz Harij	10	" — "
" Franc Wohinec iz Križev	2	" — "
" Anton Stenovec s Sel	2	" — "
" Jak. Strupl z Goričice dar pasturja in ovčie	65	10
Čast. g. Nikolaj Križaj s Prema	5	" — "
" Jan. Skvarča iz Budani	5	" — "
" Jan. Podboj iz Planine	10	" — "
Preč. g. kanonik Janez Hofstetter iz Postojne	30	" — "
Preč. g. kanonik Jan. Hofstetter cerkveno zbirko v Postojni	57	34
Skupaj	655 gld.	44 kr.

Razven tega je razdelil med pogorcele veliko denarja, sene, obleke in drugih reči, g. Josip Dekleva, vodja vžitniškega zakupa.

V Slavini, dne 1. januarija 1892.

Jan. Sajovic,
župnik.

Zahvala.

Odbor slovenskega akademičnega društva „Slo-
venija“ na Dunaju šteje si v prijetno dolžnost, tem
potom blagorodnemu gospodu dr. Vladimiru Foer-
ster-ju, ki je o priliki svoje promocije podaril
društvu deset goldinarjev, izreči prisrčno zahvalo.

Dunaj, dne 2. januarija 1892.

Za odbor:

Žmavc,
t. č. predsednik.

Anton Bulovec,
t. č. blagajnik.

Organist

iz cecilijanske šole z dobrimi spričevali išče
službe, katero bi rad takoj nastopil.

Več se izve pri upravnistvu. (1) 3-2

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-25

devetdnevna, oziroma šestne-
deljna pobožnost v spomin bla-
žene smrti sv. Alojzija.

Spisal Jan. Smrekar,

katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Cena v usnji z zlato obrezo 80 kr. v platnu vez.
60 kr.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Anisette Excelsior.

Dietetični želočni liker jako prijetnega
okusa in zdravilnih lastnostij, krepiča želodec in
pospešuje prebavljanje. Zavžije se ga po jeden
kozareček po vsaki jedi. — Steklenica ½ klg. 1 gld.

Curaçao Naturel.

Posebno dober dišeč liker za
želodec z istimi zdravilnimi last-
nostmi kakor „Anisette“, nareja se
iz svežih „curacao-pomoranc“. —
Steklenica ½ klg. 1 gld. Pre-
kupovalcem se dodeli nižja cena
Oba likerja sta za prekupovalce
dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavarnah,
gostilnah in sladličarnjah.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajsku cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote
točno izvršujejo. (1314) 4

Sveži pustni krofi

dobivajo se od srede 6. t. m. naprej vsaki dan pri

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu št. 21.

5 (3-1)

Dunajska borza.

Dne 4. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld.	25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92	85
Zlata renta 4%, davka prosta	110	—
Papirna renta 5%, davka prosta	102	55
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1015	—
Kreditne akcije, 160 gld.	294	25
London, 10 funtov strl.	117	90
Napoleonond (20 fr.)	9	35
Cesarski cekini	5	59
Nemških mark 100	57	92½

Dne 2. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld.	— kr.
Ogerska papirna renta 5%	102	—
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135	25
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179	75
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	15
Zastavna pisma	100	—
Kreditne srečke, 100 gld.	—	—
St. Genois srečke, 40 gld.	63	—

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld.	— kr.
Avstr. rundečega križa srečke, 10 gld.	—	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	20	—
Salmove srečke, 40 gld.	63	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	—	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156	60
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2820	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82	75
Papirni rubelj	1	15
Laških lir 100	45	75

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1½ in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 15. januarija.